

спеціаліста з необхідним рівнем особистих і професійно значущих якостей, що оптимально задовольняють запити виробництва, відкриває нові горизонти для навчальної діяльності. Сьогодні основна увага в підготовці майбутніх фахівців акцентується на тому, що навчальний процес у професійно-технічному навчальному закладі повинен будуватися таким чином, щоб учні оволодівали професійними навиками, закріплювали знання й уміння, перетворювали їх на інструмент практичної дії та комунікації. Адже нові знання накопичуються й опрацьовуються довкола самої діяльності, що моделюється, а та в свою чергу породжує потребу учнів у поповненні нової потрібної інформації. Сьогодні вимагає від особистості не лише конкретні знання, уміння та навички, а й самостійного й відповідального прийняття рішень. Найважливішим завданням професійно-технічного навчального закладу є підготовка конкурентоспроможного, компетентного фахівця, який здатний досягати визначені цілі в різних надзвичайних ситуаціях.

Література

1. Волкова П. Педагогіка: посіб./ П.Волкова. – К.: «Академія», 2001. – С.403.
2. Гуманітарна освіта // Професійна освіта: Словник навч.посібник/уклад. С.І.Гончаренко та ін.; за ред. Н.Г.Ничкало. – К.: Вища школа, 2000.
3. Енциклопедія освіти / Акад.пед.наук України; гол.ред. В.Г.Кремень. – К.:Юрінком Інтер, 2008. – С.338-340.

ПСИХОЛОГО-СОЦІАЛЬНІ ОСНОВИ ІМІДЖУ ВЧИТЕЛЯ ЯК ЗАСОБУ ВИХОВАННЯ УЧНІВ

*Барило С.І.
Полтава, Україна*

Чим би не займалася людина, вона завжди викличе повагу людей, якщо він майстер своєї справи. Це справедливо не тільки тому, що дивитися на те, як людина красиво працює, завжди приємно. Справа не в ефектності, а в ефективності праці.

Учитель, який не володіє методичним майстерністю, вчитель некваліфікований – це біда не одного якогось колективу, це біда всього суспільства.

Перед школою постає завдання – виховати особистість. Ще К.Д. Ушинський писав: «Тільки особистість може діяти на розвиток і визначення особистості, тільки характером можна утворити характер». Розвиваючи цю думку, А.В. Мудрик стверджує: «Тільки бачити в собі особистість, педагог може в кожного школяра побачити неповторну особистість».

Вплив вчителя тим сильніше, чим яскравіше і більш самобутнього його особу. Це стосується кругозору вчителя, його загальної культури. Адже неможливо дати іншому того, чого не маєш сам. Тому, щоб вчити і виховувати інших, треба насамперед бути освіченим і вихованим самому. Потрібно, щоб кругозір вчителя не обмежувався шкільною програмою. Індивідуальність вчителя - головне джерело мотивації до навчання. Своїм ставленням до роботи, своєю турботою і зацікавленістю, вигадкою і творчістю він мотивує учнів, пробуджує у них те ж відношення до справи.

Література

1. Гогіберідзе, Г.М. Діалог культур у системі літературної освіти/Г. М. Гогіберідзе. - М.: Наука, 2003. - 181 с.
2. Медінцев, В. А. Діалогічне моделювання психологічних взаємодій/В. А. Медінцев// Питання психології, 2005, № 5. - С. 5-9.

ТОМАС БАХ І ЙОГО ПРЕДВИБОРЧА ПРОГРАМА - «ЄДНІСТЬ У РІЗНОМАНІТТІ»

*Бєлавіцева Н.А.
Київ, Україна*

Олімпійський рух - міжнародний громадський рух, основними положеннями якого є добровільне об'єднання громадян і організацій з метою пропаганди ідей олімпізму, здорового способу життя, розвитку фізичної культури і спорту. Вивчення історії відродження та сучасного розвитку олімпізму неможливо без аналізу діяльності президентів Міжнародного олімпійського комітету, їх роботи, теоретично-практичного досвіду з метою оптимізації діяльності всіх складових міжнародної олімпійської системи - МОК, НОК, МСФ, а також для розширення змісту та підвищення якості підготовки фахівців у галузі фізичної культури і спорту на всіх рівнях професійної освіти. Адже кожен з президентів МОК це індивід, який бачив в олімпійському русі щось своє особливе. Але всіх їх об'єднувало прагнення розвивати цю галузь діяльності людства.

Томас Бах народився в 1953 р. в місті Вюрцбург на півдні Німеччини. З дитинства хотів

займатися футболом, проте батьки, незважаючи на його протести, віддали дитину в секцію фехтування в провідну німецьку фехтувальну школу в містечку Таубербішофсхайм. Потрапивши до відомого тренера Е. Беку, Т. Бах в 1971 р. зумів стати чемпіоном ФРН серед юніорів, через короткий час зайняв місце в національній збірній команді з фехтування. На фехтувальному помості він навчився вичікувати, вибираючи правильний момент для нападу на суперника. Нарешті, в 1976 р. 22-річний Т. Бах досяг вершини своєї спортивної кар'єри, завоювавши золото Олімпіади в Монреалі в командному заліку, а ще через рік - титул чемпіона світу в командному заліку. Молодий німецький фехтувальник в 1980 р. виступав проти бойкоту з боку ФРН московської Олімпіади: «Наші спортсмени обрали мене тоді своїм представником, і ми робили все можливе, щоб добитися дозволу поїхати на Ігри. Особисто я дуже хотів захистити звання олімпійського чемпіона. Однак через величезний тиск з боку уряду Національний олімпійський комітет змушений був здатися і погодитися з бойкотом. Саме тоді я і вирішив зайнятися спортивною політикою: не хотілося, щоб в майбутньому спортсмени ставали заручниками кон'юнктури» [2,3].

Незабаром після закінчення московської Олімпіади завершилася і спортивна кар'єра Т. Баха. У рідному Вюрцбурзі він отримав диплом юриста, кілька років практикував в якості найманого службовця, а потім відкрив власну адвокатську контору. Саме в цей період майбутній президент МОК зав'язав безліч контактів, які допоможуть йому піднятися на саму вершину Олімпу. Але деякі з контактів мало не погубили його кар'єру. Так, наприклад, свого часу адвокатська контора Т. Баха уклала з концерном «Siemens» контракт про надання консалтингових послуг на 200 тисяч євро в рік плюс накладні витрати. За даними тижневика *Der Spiegel*, Т. Баху фактично платили за те, щоб він, користуючись своїми зв'язками з впливовим кувейтським шейхом Ахмадом аль-Сабахом, за сумісництвом головою Асоціації національних олімпійських комітетів (ANOC), переконав того стати інвестором німецького концерну. Т. Бах при цьому був ще й президентом Арабо-германської торгово-промислової палати, яка була створена в 1970-х рр. арабськими країнами спеціально для того, щоб бойкотувати торгівлю з Ізраїлем. Вона допомагала німецьким компаніям дотримуватися всіх вимог урядів арабських країн до імпортованих продуктів. При цьому деякі з вимог включають заборону на використання сировини, продуктів і послуг з Ізраїлю. Дана діяльність Т. Баха викликала досить жорстку критику як у самій Німеччині, де «єврейське питання» досі стоїть гостро, так і за її межами. Директор берлінського відділення Американського єврейського комітету Д. Бергер з цього приводу заявила: «Той факт, що МОК очолила людина, яка активно брала участь у кампанії з бойкоту Ізраїлю, не відповідає принципам олімпізму і «fair play» [2, 3]. Однак саме менеджерський досвід дозволив Т. Баху досягти вершин управління спортивними організаціями. Після закінчення спортивної кар'єри Т. Бах працював у фірмі «Адідас», де відповідав за просування популярної марки, також він був успішним бізнесменом, і має досвід роботи у великих міжнародних компаніях.

Баха досить швидко помітив колишній глава МОК, Хуан Антоніо Самаранч. Саме Х.А. Самаранч допоміг німецькому юристу зробити стрімку кар'єру спортивного функціонера. Вже у віці 37 років Т. Бах увійшов в Міжнародний олімпійський комітет, а в 1991р. Т. Бах став членом Міжнародного олімпійського комітету, він тричі обіймав посаду віце-президента МОК, а через п'ять років став членом виконавчого комітету МОК. З 2000р. Т. Бах - віце-президент найвпливовішого спортивного об'єднання планети. Він був членом наглядової ради Оргкомітету Чемпіонату світу з футболу 2006р., входить до керівного складу декількох великих німецьких компаній, має науковий ступінь в юриспруденції. Завжди був лояльним по відношенню до тепер уже колишнього глави комітету Ж. Рогге. Особливо в період, коли розгорівся корупційний скандал, пов'язаний з іграми у Солт-Лейк-Сіті в 2002 р., Т. Бах зумів заробити додаткові очки як кризовий менеджер. Ж. Рогге, з яким, за словами самого Т. Баха, його пов'язують багаторічні дружні відносини, в якості подяки за відданість, завжди намагався допомогти Т. Баху добрим словом. Зі слів Ж. Рогге він став «важливою опорою всесвітнього олімпійського руху» і володіє «всім, що необхідно президенту» [2].

10 вересня 2013р. на 125-й сесії МОК в Буенос-Айресі (Аргентина) завершилися вибори членів комітету і вибори нового президента МОК. Спочатку вибирали членів МОК, потім члени МОК вибирали нового главу. Кандидатів було шестеро: Д. Освальд (Швейцарія) - бронзовий призер Ігор XIX Олімпіади в академічному веслуванні; Нг Сер Мианг (Сінгапур) - перший віце-президентом МОК; Чин Куо Ву (Тайвань) - голова Міжнародної асоціації любительського боксу; Р. Керріон (Пуерто-Ріко) - завідувач фінансами в МОК; С. Бубка (Україна) - олімпійський чемпіон у стрибках з жердиною Ігор XXIV Олімпіади; а так само вже колишній віце-президент МОК Т. Бах (Німеччина) - олімпійський чемпіон Ігор XXI Олімпіади [5].

Для визначення нового президента знадобилося два тури голосування. Після першого Т. Бах був лідером (43 голоси), але необхідної кількості голосів не набрав, потім пройшов другий тур

голосування. У другому турі Т. Бах отримав 49 голосів і став новим президентом МОК [1].

З причини розпочавшихся перетворень і пошуку нових шляхів розвитку сучасного олімпійського руху необхідно більш ретельно проаналізувати передвиборчу програму (табл.1) нового президента Міжнародного олімпійського комітету «Єдність у різноманітті». Програма складається з окремих тематичних блоків, які розкривають особливості концепції Т. Баха з розвитку сучасного олімпійського руху.

Таблиця 1

Програма – «Єдність у Різноманітті»

№	Назва пунктів програми	Характеристика
1.	Членство в Міжнародному олімпійському комітеті	1. Головним завданням є об'єднання всіх членів МОК в єдину структуру. 2. Комісії МОК повинні частіше проявляти ініціативу, а не виступати в ролі доповнює голоси після виступів вищих структур. 3. Сесії повинні нести більш інтерактивний характер: вони повинні бути спрямовані на дискусії і дебати, куди буде входити обговорення актуальних стратегічних питань для виконкому і всього МОК в цілому.
2.	Дотримання інтересів спортсменів	1. Оціночна та координаційна комісії повинні скласти окремий звіт, який базуватиметься на досвіді спортсменів.
3.	Допінг	1. Повинні застосовуватися більш суворі санкції до тих, хто викритий у його вживанні. 2. Методи тестування поза змаганнями повинні стати більш націленими на виявлення того чи іншого забороненого препарату. 3. Тісна взаємодія спортивного руху та урядових організацій.
4.	Корупція в міжнародній олімпійській системі	1. Урядові організації повинні взяти на себе велику і важливу частину роботи, гармонізуючи своє законодавство і об'єднуючи зусилля міжнародних спортивних структур по боротьбі з корупцією.
5.	Вибір олімпійських столиць	1. МОК не буде вимагати, щоб претенденти надавали фактично готовий план проведення Ігор за сім років до їх початку.
6.	Зміни олімпійської програми	1. Гнучкість при складанні програми і більшою мірою розглядати окремі дисципліни, ніж види спорту як такі. 2. Юнацькі Олімпійські ігри - не повинні бути обмежені тільки олімпійськими видами спорту, але відкриті для більш молодих і сучасних видів спорту.
7.	Взаємовідносини МОК зі ЗМІ та розробка глобальних маркетингових програм	1. Необхідність створення самостійного олімпійського каналу.

Важливе значення Т. Бах відводить проблемам членства в Міжнародному олімпійському комітеті. «Члени МОК - це свого роду універсальний оркестр, в якому кожен має свої повноваження і різний вплив на гру, у кожного є абсолютно унікальне минуле і своя власна думка. Тому головним завданням є об'єднання всіх в єдину структуру» [5]. Також, він звернув увагу на роль комісій МОК, вони повинні частіше проявляти ініціативу, а не виступати в ролі доповнює голосу після виступів вищих структур. При вирішенні актуальних питань необхідно запрошувати голів комісій, щоб вони могли брати участь у принципово важливих дискусіях. Дані підходи Т. Баха засновані на діалозі і досягненні згоди і єдності, оскільки він прагне створити найбільш оптимальні та комфортні умови для роботи членів МОК, щоб вони могли проявляти себе і мали більше повноважень, щоб вносити свій внесок у розвиток олімпійського руху сучасності. У першу чергу він пропонує, щоб сесії несли більш інтерактивний характер: вони повинні бути спрямовані на дискусії і дебати, куди буде входити обговорення актуальних стратегічних питань для виконкому і всього МОК в цілому.

Наступним компонентом програми є питання дотримання інтересів спортсменів. Це важлива частина передвиборчої кампанії Т. Баха відстоювати інтереси спортсменів, оскільки він себе також відносить до числа спортсменів. Тому всі суб'єкти олімпійського руху повинні брати безпосередню участь у житті МОК. За пропозицією Т. Баха оцінна та координаційна комісії повинні скласти окремий звіт, який базуватиметься на досвіді спортсменів. Наприклад, якщо вносяться якісь зміни в структуру олімпійського селища, то неодмінно повинні враховувати думку досвідчених атлетів, їх потреби та побажання.

Сьогодні однією з актуальних проблем олімпійського руху залишається - допінг. У програмі «Єдність у різноманітті» проблемі допінгу відведена ключова роль: по-перше - повинні застосовуватися більш суворі санкції до тих, хто викритий у його вживанні; по-друге - методи тестування поза змаганнями повинні стати більш націленими на виявлення того чи іншого забороненого препарату; по-третє - це потребуватиме великої науково-дослідної роботи і дуже тісної взаємодії спортивного руху та урядових організацій. З іншого боку недостатньо лише працювати над заходами покарання і займатися дослідженнями нових методів тестування. Сьогодні також потрібна і актуальна програма, яка в першу чергу буде поширюватися на молодих, а не тільки на діючих спортсменів [4]. Величезного значення Т. Бах надає проблемі корупції в міжнародній олімпійській системі. Серед методів боротьби з цим негативним явищем він пропонує шукати більш потужну підтримку в урядових структурах. Тому що в цій сфері МОК недостатньо проінформований і немає правових основ та законних повноважень у тих чи інших питаннях. Урядові організації повинні взяти на себе велику і важливу частину роботи, гармонізуючи своє законодавство і об'єднуючи зусилля міжнародних структур по боротьбі з корупцією. Оскільки кримінальні організації, коли мова заходить про корупцію, переступають усі національні кордони.

Не менш важливе місце в програмі відводиться питанню вибору олімпійських столиць. До нововведень відноситься те, що на даний момент МОК не буде вимагати, щоб претенденти надавали фактично готовий план проведення Ігор за сім років до їх початку. Після того як місто отримує право на проведення Ігор Олімпіад або Зимових Олімпійських ігор у план можна буде вносити зміни і коректування. На думку Т. Баха не слід робити зайву роботу, потрібно стати більш поступливими і не вимагати неможливого від кандидатів на ранній стадії. Якщо дати кандидатам більше можливостей для творчості, то можна побачити більше креативності та винахідливості в проектах [7].

Не втратила актуальності проблема зміни олімпійської програми. Зі слів Т. Баха «Олімпійська програма як пазл - всі деталі повинні ідеально підходити один одному, і ми не можемо просто взяти і замінити якусь частину, так як гармонія всієї картинки зруйнується. Ми повинні зберегти чітку кількість учасників Ігор - 10 500 спортсменів. Але при цьому варто було б домогтися більшої гнучкості при складанні програми і більшою мірою розглядати окремі дисципліни, ніж види спорту як такі. Думаю, ми повинні впроваджувати нові форми спорту і фізичної активності в юнацькі Ігри - вони не повинні бути обмежені тільки олімпійськими видами спорту, але відкриті для більш молодих і сучасних видів спорту, які популярні серед молоді» [4,6].

Нові концептуальні погляди на взаємини МОК та ЗМІ, а також на розробку глобальних маркетингових програм пропонує Т. Бах. Зокрема у своїй програмі він піднімає питання маркетингу і телебачення. Одним з ключових моментів цього питання є необхідність створення самостійного олімпійського каналу. Обґрунтовуючи свою ідею Т. Бах звертає увагу на те, що зараз це не фінансове питання, а насамперед діалог з молоддю. На жаль, у період між проведенням Олімпійських ігор можна спостерігати недостатню кількість трансляцій різних змагань з олімпійських видів спорту, не кажучи вже про ті види спорту, які не входять до програми Ігор, але зараз є дуже популярними серед підростаючого покоління.

Таким чином, аналіз життєвого і професійного шляху Томаса Баха дає нам можливість стверджувати про те, що новий президент МОК є істинним прихильником олімпійських цінностей та ідеалів, а його програма розкриває основні положення нової концепції перспектив розвитку олімпійського руху сучасності. Вивчення та аналіз діяльності президентів МОК зокрема Томаса Баха, дозволить розширити інформацію про його діяльність на чолі всього олімпійського руху, а також, послужить одним з основних джерел для написання магістерської роботи.

Література

1. 125-я сессия Международного олимпийского комитета завершилась выборами нового президента. Главой организации стал олимпийский чемпион – 1976 немец Томас Бах // Интерфакс. – Режим доступа: <http://www.interfax.ru/sport/328183>. – 10.09.2013.
2. Вебер Й. Немец Томас Бах избран президентом МОК / Йоша Вебер, Михаил Бушуев. –

Режим доступа: www.dw.de/немец-томас-бах-избран-президентом-мок/a-16805407. – 10.05.2013.

3. Владимир Рауш Партитура Баха. Сможет ли новый глава МОК поднять спорт выше конъюнктуры? // Итоги. – Режим доступа: <http://www.itogi.ru/sport/2013/37/193964.html>. – 16.09.2013.

4. Воробьева М. Томас Бах: "В борьбе с коррупцией нам нужна серьезная поддержка" / Мария Воробьева. – Режим доступа: <http://summer.sport-express.ru/summer-others/reviews/32620/>. – 21.06.2013.

5. Долгополов Н. Немец Томас Бах стал новым президентом МОК / Николай Долгополов // *Российская газета*. – № 6075 (99). – Режим доступа: www.rg.ru/2013/09/10/mok-site.html. – 11.09.2013.

6. Новак Д. Президент МОК Томас Бах: Олимпийские игры – это не место для протестов / Дэвид Новак. – Режим доступа: http://sochi2014.rsport.ru/sochi2014_analytics/20130929/690512800.html – 30.09.2013.

7. Томас Бах: если меня выберут президентом МОК, я начну свою работу с недельной сессии, основанной на принципе мозгового штурма // Спортивная политика. – Режим доступа: <http://www.allsportinfo.ru/index.php?id=72373>. – 10.09.2013.

БІНАРНІ УРОКИ – ШЛЯХ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРОВАНОГО НАВЧАННЯ

Бенедіс В.Г.

Полтава, Україна

Інтегральна технологія у навчанні реалізується такими шляхами: встановлення зв'язків між навчальними предметами; впровадження у навчально-виховний процес інтегрованих занять; включення у навчальні плани інтегрованих курсів, як обов'язкових, так і за вибором; проведення міжпредметних позакласних заходів. На практиці інтегральна технологія відображена в уроках: уроки з використанням міжпредметних зв'язків, бінарні уроки та інтегровані уроки.

Бінарний урок – нестандартна форма навчання з реалізації міжпредметних зв'язків. Це творчість двох педагогів, яка переростає у творчий процес учнів та формує в останніх креативну компетентність. Мета бінарного уроку - створити умови для вмотивованого, практичного застосування знань, навичок і умінь; дати можливість побачити результати своєї праці й одержати від них радість і задоволення.

Бінарним урокам притаманні значні педагогічні можливості: учні одержують багатогранні знання про об'єкт вивчення, у них формуються вміння переносити знання з однієї галузі в іншу, стимулюється аналітико-синтетична діяльність, формуються уміння аналізувати і порівнювати складні процеси і явища навколишнього світу, що забезпечує формування цілісного сприйняття дійсності як передумови формування наукового світогляду.

Бінарний урок по своїй природі є однією з форм проекту, а саме, це міжпредметний, внутрішній короткостроковий чи середньої тривалості проект. Бінарні уроки дозволяють інтегрувати знання з різних областей знань для рішення однієї проблеми, дають можливість застосувати отримані знання на практиці. В залежності від змісту програмного матеріалу кожен урок має свої особливості і не може будуватися по встановленому шаблону. Але існують загальні вимоги. Необхідно враховувати специфіку кожного навчального предмета та його можливості у розкритті загальних законів, теорій, ідей, які є інтегруючою основою кількох навчальних предметів. Психологічна і методична сумісність викладачів відіграє не останню роль у підготовці та проведенні бінарного уроку. У ролі координатора виступає ведучий учитель з даної проблеми. Важливим етапом підготовки бінарного уроку є спільне, ретельне планування. Урок поділяється на взаємодоповнюючі частини. При цьому необхідно уникати дублювання. Висувається проблема дослідження, група учнів поділяється на підгрупи, що займаються пошуком інформації, фактів і аргументів, необхідних для проведення дослідження; оформленням результатів. Майже завжди на цьому етапі учні відчувають необхідність у додатковій літературі (інформації) з теми. Задача викладача на даному етапі - допомогти учням вибрати найбільш раціональні прийоми і способи виконання завдання. Бінарні уроки вимагають великої підготовки, як викладачів, так і учнів, тому їх неможливо проводити часто. У сучасній школі бінарні уроки проводяться творчо працюючими вчителями. За класифікацією А.В.Хуторського бінарні уроки належать до уроків комунікативного типу. У ході бінарного уроку реалізується продуктивна співпраця вчителів та учнів.

Отже, бінарні уроки:

- слугують засобом підвищення мотивації навчання, тому що створюють умови для практичного застосування знань;
- розвивають навички самоосвіти, тому що велику частину підготовки до уроку учні здійснюють самостійно і в позаурочний час;